

Udgives maanedlig af Den danske og norske Konferens.

Nr. 10.

Oktober.

1911.

Danmark.

Siden det store Møde i Friedensau har jeg besøgt Menighederne. Dog har jeg ogsaa paa Grund af Interessen i Fredericia maattet være der lidt, dog ikke nær saa meget, som jeg skulde have ønsket, og som Interessen ogsaa krævede. Vi har nu haft Daab der to Gange. 9 kjære Sjæle har overgivet sig til Herren og søster at vandre i alt det Lys, som er bleven dem meddelt dels ved offentlig Virksomhed og dels ved Husbeføg og Bibelarbejde. Der er endnu flere end de, som allerede er blevene døbte, som ogsaa er meget interesserede, og vi haaber og beder, at ogsaa de skal faa Naade til at følge det sidste Naadens Budskab. Min trofaste Bibelarbejder, Søst. Sofie Christensen, hvis Navn nu er Toppenberg, er rejst til Amerika. Søstende her og andre Steder vil altid mindes med Glæde hendes trofaste og selvopofrende Arbejde. Maa Herren velsigne dem begge i det fjerne Vesten.

Gjennem Sommeren har jeg døbt i alt 21 Sjæle paa flere forskjellige Steder (Søstende fra Fredericia heri iberegnet). Det har været mig en Glæde atter at besøge Menighederne og de spredte Søstende. Dog beklager jeg meget, at jeg ikke fik Anledning til at besøge dem alle; Tiden tillod det ikke. Dog ved jeg, at Søstende vil undskyldte mig derfor, thi jeg har forsøgt at gjøre det bedste, jeg har kunnet.

Efteraarsmøderne.

Disse Møder hører nu ogsaa til det færdige. Som anmeldt havde vi to af disse, nemlig et i Odense og et i Aalborg. De var meget godt besøgte, særskilt for Aalborgs Vedkommende, hvor vi jo ogsaa har flere Menigheder i en nær Omkreds. Br. M. M. Olsen var med i Odense, og Br. P. Christensen i Aalborg. Desuden var der af Medarbejderne til Stede ved Mødet i Aalborg Brødrene N. P. Hansen, Heilflov Christensen, S. Andersen og Søst. Clara Beck. Interessen var god. Hjemlens Repræsentant, den gode Helligaand, var til Stede. Vi erfarede dens dragende Kraft paa vore Hjertes. Vi forsøgte at opmuntre Søstende til at leve et Liv i Harmoni med Guds hellige Ord og med Guds hellige Vilje. Vi forsøgte at fremholde, at det er ved at beskue Jesus, vi bliver forvandlede efter hans Lignelse, og da kan hans Liv faa Anledning til at aabenbares i vort dødelige Kjøb. Verden tiltrænger mere at se end at høre paa vor Tid. Hvis vi virkelig har den Tro, som en Gang

er oberantvordet de hellige (Juda 3), Jesu Kristi Tro, da vil Troen ses (Mark. 2, 1-5). Heri laa Jesu Styrke; han ikke alene talte og lærte, men han gjorde noget. Ap. Gj. 1, 1. Deri laa Forskjellen mellem hans Arbejde og Fremgangsmaade og de skriftlærdes paa hans Tid. Læs Matt. 23, 1-4. Vi forsøgte ogsaa at opmuntre Søstende til at tage fat og arbejde for deres Naboer som aldrig før. Herren har sagt os gennem Profetiens Aand, at der er mange Sjæle her og der, som er meget nær Guds Rige, blot ventende paa at blive indsamlet. Maatte vi alle være i en saadan Tilstand, at Herren kan betro os disse Sjæle. Br. P. Hansen, som ved Konferensen blev udnævnt til fra nu af at ofre hele sin Tid til at arbejde blandt Menighederne og de spredte Søstende i Traktat- og Missionsvirksomhedens Interesse, var ogsaa til Stede ved Møderne, hvilket bidrog til at skabe Interesse. Maa Herren velsigne og rigteligen belønne Søstende i Odense og Aalborg for deres Gjestfrihed og Opofrelse overfor os som Arbejdere og overfor de tiltræffende Søstende.

Arbejdernes Fordeling.

Br. P. Christensen vil arbejde i Ribe og med ham som Bibelarbejder Søst. Johanne Thøger. Br. N. P. Hansens Arbejdsområde bliver Ribe. Søst. Johanne Wilhelmson vil samarbejde med ham der. Br. Heilflov Christensen vil arbejde i Veigaard ved Aalborg som forud bestemt. Br. Søren Andersen vil varetage en Interesse mellem Hobro og Aalestrup, hvor der allerede er gode Udsigter. Br. J. P. U. Jensen vil arbejde i Ølve. Br. Julius Beck i Listrup. Br. Baldemar Jakobsen i Stjelstor. Br. M. M. Olsen vil ligesom sidste Winter arbejde blandt Menighederne og undertegnede i Kjøbenhavn tilsammen med Bibelarbejderne Søstrene Anna Zeppeson, Clara Beck, Martha Hansen og Marie Nielsen. Søst. Anne Rasmussen har været i Fredericia siden Søst. Christensens Afreise. Br. N. P. Hansen, vor nye Hovedagent, vil ogsaa bosætte sig i Fredericia.

Saaledes vil vor Styrke være fordelt gennem Vinteren. Maa derigjennem mange faa Anledning til at høre det sidste Naadens Budskab og annamme det til deres Sjæles Frelse, er og skal være min Bøn. Søstende trindt omkring i Landet, sæt de kjære Medarbejdere, naar I samles om Familiekretene, og ihukom dem for Naadens Trone. Hold vore Hænder oppe, som Guds Børn forudum gjorde, og det blev en herlig Sejer for

Guds Folk. Støt Sagen med eders Midler. Lad os stadig undersøge, hvorledes vort Regnskab staar overfor Himlen. Maatte ikke nogen af os findes blandt den Klasse, som bedrager Gud ved at holde paa Tienden og Gaverne, som er Himlens. Lad os alle være tro Husholdere over det, Herren har betroet os. Da vil vi gaa fremad og Guds Sag vil gaa fremad. Sjæle vil da vindes for Guds Rige. Arbejdet vil da snart afsluttes. Derfor, mine kjære Brødre, bliver faste, urokkelige, altid rige i Herrens Gjerning, vidende, at eders Arbejde er ikke forgjæves i Herren! 1 Kor. 15, 58. C. C. Jensen.

Missionskolen i Stodsborg.

Som allerede meddelt i „Missionsferretninger“ begynder Skoleaaret den 1ste November. De, som har i Sinde at overvære Skolen, bedes venligt sende mig Meddelelse derom snarest muligt. Vi ventes at se mange af de kjære Elever igjen, der var her sidste Skoleaar, ligesom vi ogsaa ventes, at mange nye vil komme. Vor Bøn er, at Gud vil aabne Vejen for mange unge Brødre og Søstre til at overvære Skolen og saa en Undervisning, som vil gjøre dem til dygtige Arbejdere i Guds hellige Sag. Tiden er kort og kostbar, og Budskabet er alvorligt, og der er stor Trang til stærke, gudhengivne Arbejdere, der vil virke uegennyttigt for at fremme Sandhedens Sag. Maatte Høstens Herre paavirke de rette til at benytte sig af Anledningen til at faa den Hjælp og Undervisning, som kunde gjøre dem til en Kraft og til en Betsignelse i Fortyndelsen af det sidste Aars Budskab! Vi haaber ogsaa, at saadanne, der ikke selv kan komme, vil opmuntre og støtte andre, der, hvad Alder og øvrige Betingelser angaar, kunde forventes at ville have Gavn af at gaa i Skolen. Alle ønskede Oplysninger meddeles gjerne. Eders i Sandheden forbundne

Stodsborg.

Erik Arnesen.

„Tidernes Tegn“.

Den Sandhed, at Jesus kommer snart, har været fremholdt af vort Samfund i langt over et halvt Aarhundrede; men mange af dem, som har forkyndt dette Budskab, har maattet gaa i Graven uden at have oplevet denne store og herlige Begivenhed. Og der er dem, som lever i Dag, der har troet og fremholdt denne Sandhed i henimod 70 Aar. Man skalde nærmest tro, at deres Tro, der har været sat paa Prøve i saa mange Aar, engang maatte svigte; men dette er ikke saa. Tværtimod synes den stadig at forøges hos dem. Hvad er det nu, som gjør dette? Jo, de har i Tidernes Tegn stadig faaet nye Beviser paa, at de ikke tog fejl, men at denne Dag med hurtige Skridt drog nærmere og nærmere. Der har dog aldrig været en Tid, da denne Sandhed om Kristi snare Komme har været saa overvældende bekræftet ved Tidernes Tegn som de Aar, vi nu gennemlever. Den profetiske Sol synes nu at faste sine sidste Straaler paa Tidens Bjerge, men til Gjengæld i saa rigt et Maal, at det for ethvert opmærksomt Øje tager sig ud som en Hel Illumination. Jeg kunde til Betrættelse af dette minde om, hvorledes t. Eks. Bibelen i hele Stibladninger sendes ud i Verden. Længst læsede Jernbanevogne ruller af Sted med denne for Menneffene saa uundværlige Bog overfat i næsten alle Verdens Sprog og Dialekter. Missionærer med Bibelen og dens Sandheder gennemstrejfer hele Verden fra de store Fjeldlande til de mindste Øer midt i Verdenshavene; og i denne Henseende bør man særlig lægge Mærke til den Skare af Prædikanter, Kolportører og Lægmissionsærer der nu udsendes af vort Samfund. De løster alle deres

Bannere højt; thi de ved, at de bærer det sidste Aars Budskab. Hvad tyder alt dette paa? Jo, at Jesu Ord: „Dette Riges Evangelium skal prædikes i den ganske Verden til et Vidnesbyrd for alle Folk, og saa skal Enden komme,“ nu opfyldes. Jeg kunde ligeledes pege paa, hvorledes Jorden ældes som et Klædebon; Jordstjælv, Pest, store Jordsvæber, ødelæggende Storme, Oversvømmelser og andre Ulykker indtræffer i forøget Grad og kynder Verden med Vengstelse og Rød. Der kunde ogsaa henvises til, hvorledes Jakobs Ord om, at Guldet og Sølvet skulde samles paa Enkeltmands Haand i de sidste Dage, nu opfyldes i en Grad, der har bragt de store Masser i Samfundet i næsten vilde Raseri. Men iblandt alle disse Forløbere, der forkynder den store Dags Anmarsch, er dog intet mere tydeligt end Krigsbasunen. Næsten alle Bibelens Profeter saavel som Kristus selv er enige om, at al den Uenighed og Strid, der siden Syndefaldet har hersket iblandt Menneffene, vil ende med en stor Verdenskrig, hvori alle Nationer vil deltage; og det maatte være en Skam for os Arentister, hvem Herren har betroet saa stort Vds, om vi ikke skulde kunne se, at vi staar lige foran et saadant skjæbnesvangert Drgjør mellem Nationerne, al den Tid disse selv kan se det. Krigslyden hviler tungt over Verden i Dag. Den har i dette Aar ladet sine uhykkvarslende Stjerner hvirvle hen over næsten alle Verdens Lande. Ofte har Spørgsmaalet om, hvorvidt Krigsfallen skulde slynges ud over hele Europa, hængt i den tyndeste Traad. At Ulykken igjen og igjen har været afværget, kan ikke tilskrives Nationernes egne Tilbøjeligheder. De er brede, som Bibelen siger. Ab. 11, 18. Folkehavet er i stærk Bevægelse, og Hadets Bølger slaar imod enhver Kyst. Onde, hemmelige Planer lægges, og alle Kræfter sættes i Bevægelse for at udføre dem. Krigsrustningerne forøges saa hurtigt, at det for uindviiede er umuligt at følge med. Alle Opfindelser tages øjeblikkelig i Krigsvæsenets Tjeneste. Aldrig saa snart var det t. Eks. blevet en Virkelighed, at Verdenshavene havde besjret Luften, for Frankrig ved sin Manøvre i Ar stiller med 4—500 Flyvere. Hvor mange Luftskibe der ligger forstøjet langs Landets Grænser ved kun de faa. Da disse Luftskibe havde vundet sine Sejre over Storm og Stille og havde lyst Verden med Begejstring, troede man, at det kun vilde være Maanedre, før disse Stibe vilde gaa i Samfundets Tjeneste fra Land til Land. Men nej, dertil synes nok alle Krigsministre, at Tiden er for alvorlig. Den hemmelige Skj, der saa pludselig sagde sig over alle disse Luftskibe, tyder paa, at de skal bruges til noget andet. De skal ligge læsede med deres Kanoner, Dynamit og andet Sprængstof færdige og klare til at deltage i det sidste afgjørende Slag. Vedende Statsmænd og Politifere ved, at dette Slag er nær. Det Sprog, som føres i Dagspressen, siden Krigen mellem Italien og Tyrkiet brød ud, er saa tydeligt i denne Henseende, at det umuligt kan misforstaaes. I en orienteret Redaktionsartikel fremkommen i „Aftenposten“, Kristiania, den 1/10 1911, læser vi følgende: „Over Marokko kom man. Marokko kostede Europa meget Blæk. Tripolis kunde blive kostbarere. Det kan koste Blod. Italiens brutale Uretfærdighed kan have slyngt Falken, som endelig tænker den store og uafvendelige Brand. Verden har i Artier ikke staaet i en Krise, der kan sammenlignes med denne.“

I et Telegram fra Berlin indrykket i nævnte Blad, hvori Tyrkiets Skjæbne drøftes, hedder det: „Det er nødvendigt, at Tyrkiet i dette Øjeblik fremstatter Bevis for Rigtets fortsatte Eksistensberettigelse. Mislykkes det, kunde det let være Begyndelsen til Enden.“ Der lægges altsaa ikke Skjul paa, hvad man forventer. En „Krigs-fakkel“, kastet i det ulykkelige Hjørne af Europa, kan tænde „den store og uafvendelige Brand“ — Verdens-

krigen —, og hvis ikke Tyrket nu ved en særskilt Kraft-anstrengelse kan give „Bevis paa sin Etstiensberettigelse“, saa er det „ensbetydende med Begyndelsen til Enden“. Dette sidste Udtryk er for os saa meget mere interessant, som det næsten dogstavelig er samme Sprog, som føres om Tyrket i Dan. 11, 45: „Han skal komme til sin Ende, og ingen skal hjælpe ham.“ I et Manifest udstedt i Tyrket af „Komiteen for Enhed og Fremskridt“ udtales, at Tyrket ser sig forladt af hele Europa, som vistnok har besluttet at plukke Landet fra herandre Stykke for Stykke.

Dette er netop, hvad vi har prædikeret i alle disse Aar, og de, som har læst Bibelens Profetier om Tyrket, behøver ikke at tvivle om, at Tyrkerne har gjort rigtigt. Verdens Magter vil ikke alene jønderplukke det tyrkiske Rige, men over dets Ruiner vil den sidste store Verdenskrig tage sin Begyndelse. Der er, som Profeten siger, „Starer paa Starer i Afgjorelsens Dal“. Kanonerne vil vedblive at udsphø deres Staal, og Lustflibene vil manøvrere over denne Slagmark for i rette Øjeblik at kunne sluge deres dræbende Sprængstof ned over Arméernes tjæpende Millioner.

Broder og Søster, er du beredt for denne Dag, saa at du da faa se dig beskyttet under den Almægtiges Paulus? Benytter du de Naadedage ret, Gud endnu i denne alvorfulde Tid i sin Naade giver dig. Naar du vandrer forbi dine Naboers Hjem eller færdes her og der iblandt dine Medmennesker, synes du saa, at du gør for disse, hvad du kan? Høstens Tid er snart omme; hvor er dine Neg? Lad os vaagne op! Snart kommer Jesus. Hvilken salig Dag det skal blive, naar vi faar Lov at komme hjem — bort fra dette Syndens Land, hvor Egenhærligheden og Hadet har været saa herskende, til en bedre Verden, hvor Kristi Kjærlighed vil tænde alle Hjerter i en evig Brand.

N. P. Nelsen.

Norge.

Vestlige og sydlige Norge.

Jeg har i September Maaned tilbragt min Tid paa Vestlandet og i den sydlige Del af Norge. Jeg har besøgt alle Menigheder og en Del spredte Sjøfænde. Vi havde baade lange og mange udmærkede Møder paa hvert Sted, efterkom Opholdet tillod det, samt offentlige Møder, som de fremmede satte meget stor Pris paa. Jeg har holdt Møde hver Aften med Undtagelse af en, og hver Sabbat og Søndag har jeg for det meste holdt Møde hele Tiden. Den øvrige Tid har været optaget med Besøg og Korrespondance. Jeg har ogsaa haft mange Anledninger gennem Sommeren til at blive fastet omkring ligesom en Korf paa det oprørte Hav; men hidtil har Herren bevaret og hjulpet. Vi havde Kvartalsmøde paa de fleste Steder, og saa paa samme Tid efter de fornødne Forretninger. Jeg fandt næsten alle friske, og Sjøfænde bestemte sig for at gøre nye Anstrengelser og ved Herrens Hjælp at naa Maalet, det himmelske Hjem. I Røksfjord stoppede jeg og rejste op i Dalen 8 Kilometer til A. G. Sandbecks Hjem, hvor jeg traf hans Hustru og gamle Møder. Broder Sandbecks Møder, som snart bliver 63 Aar gammel, ønskede at blive dødt, og denne hellige Handling blev udført under mit Besøg. Denne Daad mindede mig om den Beretning, som omtales i Apostlenes Gjerninger 8de Kap., idet vi bare havde et Vidne til Daabshandlingen, og Daaben blev udført lige ved Vejen paa et affides Sted.

Sjøfænde har været mere end almindelig slinke til at overvære Møderne, og de har gjort det meget hyggelig for mig paa alle Omraader, og det er en Glæde ogsaa for mig at meddele, at for hvert Besøg, som jeg aflægger til Menighederne, bliver jeg mere og mere knyttet til

Sjøfænde i Norge. Apostelen siger i Heb. 6, 10: „Thi Gud er ikke uretferdig, saa han skulde glemme eders Værk og den Kjærlighed, I har vist mod hans Navn, idet I har tjent og endnu tjener de hellige.“ Til Slutning vil jeg sige alle Sjøfænde en hjertelig Tak for, hvad de har gjort for mig i den svundne Sommer. Jeg vil stadig ihukomme eder for Naadens Trone, og jeg vil ogsaa gjerne, at Sjøfænde ihukommer mig for Naadens Trone, idet jeg optager den offentlige Virksomhed for Vinteren. Eders forbundne Broder i Sandheden,

M. C. Bergeresen.

Fra Nordland.

Det makedoniske Raab: „Kom over og hjælp os!“ lyder ogsaa her.

Siden jeg kom hertil, har det altid været en stor Opmuntring for mig at erfare, at vore Bøger i en stor Udstrækning allerede er udbredt blandt Folket her oppe. Ofte kan jeg mærke, idet jeg beskriver Bøgerne, at vedkommende allerede er bekendt med vore Skrifter; dog bestilles Bøger af mig.

Stortingsmand Fosshaug købte „Kritius vor Frelser“ og „Vejen til Kristus“ af mig, og efterpaa gjorde han denne gode Bemærkning: „Det er godt, at du rejser omkring og udbreder gode Bøger.“ Denne Mand kendte til, hvilke Bøger han havde købt.

Søs Præsten var jeg ogsaa, men han sagde, han vilde ikke hjælpe til at udbrede den Slags Bøger, jeg havde. Jeg tænkte i det samme: Du vil ikke; men jeg ved en, som vil og som er stærkere end Præsten. Han erkendte, at han var i Besiddelse af en af Søster E. G. Whites Bøger.

Jeg har i denne Dal truffet paa 5 Personer, som er interesserede i Budskabet — to Mænd og tre Kvinder — alle hjætte og gudhengivne, der har Lust til at gøre, hvad ret er.

De to Kvinder besøgte jeg Sabbaten den 16de September; vi benyttede Tiden til at tale om Guds dyrebare Sandhed og gennemgik til Slut Dagens Lektie, som blev os til megen Velsignelse. Guds Mand virkede folbart paa vore Hjerter ved denne Anledning.

Disse Kvinder havde længe ventet, at en af Syvendes Dags Adventisternes Kolportører vilde komme hertil, og det blev saaledes mit Privilegium at besøge dem.

Deres inderlige Ønske er, at en Prædikanant vilde besøge dette Sted snart; Vintertiden er bedst. Jeg er vis paa, at her er mange Sjæle, som skal frelles, og Tiden er inde, at Negene skal indhøstes. Derfor er min Bøn: Send snart til dette Sted en af dine Vægtere! Eders ringe Broder i Herren,

Maalselven, 17de September 1911.

Jens J. Hofland.

Fra Hedalen.

En Kolportør ved som Regel ikke Resultatet af sit Arbejde, medens han er i vedkommende Distrikt; men han har god Anledning til at se Virkningen af det Arbejde, som før er nedlagt paa Stedet.

Jeg vil berette lidt fra Hedalen i Valdres, hvor jeg har været en kort Tid i Sommer. For 2—3 Aar siden gjorde Broder Johansen et grundigt Arbejde her, idet han udbredte Bogen „Den kommende Konge“. Ved Guds Hjælp og store Bestræbelser fik han denne Bog ind i næstlagt hvert Hjem.

Da Satan vilde hindre Leveringen ved at faa Præsten til at advare Folket, vendte Gud det saaledes, at Folket tværtimod blev af med noget af deres „Rettroenhed“, og Vejen blev derved aaben baade for Leveringen og en god Virkning af Bogens Indhold.

Jeg mærket straks Virkningen, da jeg nu kom der. Man roste „Den kommende Konge“, sjønt man vidste, den var af vor Litteratur. Man bestilte Bøger af mig, sjønt man vidste, jeg havde samme Slags Bøger. Sabbaten blev ganske fordomsfritt omtalt. Enkelt syntes mig at staa med Spørgsmaalet: „Hvad skal vi gjøre?“ eller, „undervis os nøjere i Guds Vej“.

Jeg sender denne lille Beretning, fordi jeg ved, at paa den Tid, Johansen havde været i Hedalen, var der Tale om at virke der ved Møder, da Folket ønskede det, og Forholdene syntes at være gunstige. Jeg synes, at der fremdeles ser ud til at være en mere belevsig Anledning til at fremholde Sandheden offentlig her end noget andet Sted, jeg har været. Om der da kunde blive noget gjort! N. M. Fosø.

Et Ord til de Kolportører, som har besøgt uddertegnede.

Jeg føler at bringe eder min Tak for den Overbærenhed og Kjærlighed, I har bevist mig og min Familie, naar I har gaaet ud og ind her. Vi har mange gode og lyse Mindre fra eder. Maa Herren velsigne eder og hans Aand hellige eders Liv! Tilgiv, hvad jeg i Naarlighed har fejlet, da vi ved, mine elskede, at det ofte er omtaalige Forholde, som gjør, at den onde rykker os for nær ind paa Livet. Det er vor Svagheit, som er hans Styrke. Jeg ved, at jeg burde været mere for eder, og beder Gud være mig en naadig Dommer. Glem ikke at bede for os, at vi maa blive bevarede i denne dyrebare Sandhed, som vi alle er et i. Det har været og er mig overmaade kjær at hilse paa Trækvæglene (Kolportørerne), der drager om fra Sted til Sted, fra By til By, med det sidste Naadens Budskab. Det er interessant at høre de forskellige Erfaringer, en Kolportør har at fortælle; thi det er baade opmuntrende og noget at lære deraf. Maatte Herren hjælpe os at tage Vare paa os selv og med Tak tage imod baade de lyse og de mørke Stunder. Vi ved, Søstende, at det er tungt at ståles; men vi har ikke her noget blivende Sted, thi vort Borgerstab er i Himlen, hvorfra vi og forventer den Herre Jesus Kristus. Vi sukker i vor Aand og venter paa den Dag, da vi ikke mere skal ståles. Vor fælles Erfaring er, at det er godt, at Brødre bor sammen; det er som en herlig Duft.

Til sidst er I hjertelig hilset fra Søstende her. Sabbaten den 16de September havde vi Besøg af to forhenværende Adventister fra Sarpsborg. De kom her med den siblige Regn, paastrød de. Men for os en underlig sildig Regns Tid! Deres Mission var at haane og bagtale deres Søstende og latterliggjøre Guds Ord. Det var noget, vi ikke kunde faa Velsignelse af. Højtravende Talemaader og Paastaaende om, at vedkommende var besjælede af Guds Aand, kunde desværre ikke skjule den fuldstændige Mangel paa Aandens Nærværelse i deres Hjerte, hvor meget de end bestræbte sig dertil. Stakkels forførte Sjæle! Vi betatter os for den Slags sildig Regn, som disse Brødre mener at have faaet erfare. Den er ikke bibelsk, og bærer selvfølgelig heller ikke Aandens Frugt. Maatte de faa Djæne op for deres forførte Tilstand, før det er for sent!

Mange Hilsninger medfølger. Eders ringe Brøder J. A. Johannesen.

Bønneugen i Norge afholdes i Aar fra den 23de til 30te December 1911. Det var ønskelig, om denne Uge i Sandhed kunde blive en Bønneuge for os i Norge. Værs næste Nummer. N. C. Bergerfen.

Stien og Borsgrund.

Siden Konferensen har jeg fortsat Virksomheden i Stien gennem Sommeren — naar undtages de tre Uger jeg var i Tyskland til Mødet i Friedensau — med et offentligt Møde hver Søndag samt Bibelæsninger og Husbesøg. Til Trods for den trykkelige Varme og endssjønt mange rejste paa Landet i Ferietiden, har vi dog haft nogle stadige Tilhørere. Tiden fra 14de—19de August tilbragte jeg i Lardal, hvor jeg havde Anledning at hilse paa de enligboende Søstende paa to nær, som er flyttet til Bittingfoss. De var alle ved godt Mod, og de sætter stor Pris paa Prædikanternes Besøg. Grundet den travle Tid for Landmændene havde jeg kun et offentlig Møde i Afholdelslokalet, foruden Sammentømster med Søstende. Fra 4de September har jeg ogsaa haft Tilsyn med Virksomheden i Borsgrund med to Møder i Ugen og Siden af mine to offentlige Møder i Stien, foruden Sabbatmøder paa begge Steder. Til de offentlige Møder har nogle unge hjulpet mig med Guitarmusik. Tilhørerantalet har øget fremover mod Høsten, især i Stien. Under Behandlingen af „Mødelsigheds-spørgsmaalet“, som jeg under de nærværende Forholde fandt nødvendigt at fremholde, havde vi mange til Møderne. Kollekten har ogsaa steget betydelig. Nogle, som gaar stadig, er dybt interesserede.

Sabbaten og Søndagen den 9de og 10de havde vi et uventet, men dog glædeligt Besøg af Søstende fra Kragerø. Menighedsns Leder, Br. Sørbø, førte dem hertil i sin Motorbaad. De blev venlig modtaget og indvarteret hos Søstende i Stien til alles Tilfredshed.

Vore Brødre og Søstre i Stien og Borsgrund glæder sig i det salige Haab. Maa Gud mere og mere faa oplyse og grundfæste enhver i Sandheden. Alle Tegntuder paa, at Herrens Dag er nær for Haanden. Som Brødre og Søstre bør vi som Menigheder og Missionsarbejdere samarbejde i at frelse de Sjæle omkring os, der samler i denne Tids Mørke.

Vor Tro og Tillid til Herrens Løfter og Forjættelser bør tiltage, og i denne vor Kraft gaa fremad til Sejrer for Herrens Sag; men heller ikke glemme de Pligter, der paahviler os som Guds Folk. Paa Bønnens og Kjærlighedens Arme bør vi bære hinanden frem for Gud og Folket. „Den, som ikke samler med mig, han adspredde.“ Matt. 12, 30.

En hjertelig Hilsen til alle Troessøstende. Eders i Herren forbundne Brødre og Medarbejder

Stien den 28de September 1911.

L. Stone.

Jeg er anmodet om at give en Forklaring over, hvorfor Hilba Andals og Alita Høyers Navne er udeladt af Listen over Bibelarbejdere i „Konferensforhandlingerne“ for 1911. Jeg vil da faa Lov at sige, at dette paa ingen Maade er gjort med Hensigt, men skjedes følgende Forhold: Medens jeg overvar Konferensen i Tyskland, blev Manuskriptet til Konferensforhandlingerne sat op paa Trykkeriet, og under Sætningen blev Navnene ubeladte. Da jeg saa kom tilbage og skulde læse den endelige Korrektur, gif jeg ud fra, at der var læst en første Korrektur fra Manuskript; men det var nok desværre ikke Tilfældet, og paa denne Maade sneg denne fjædelige Fejl sig ind. C. B. Jensen.

En halvvooksen pige ønsker Plads hos Sabbatsholdere som Barnepike eller hvad der ellers kan forefalde. Adr. C. Bøch, Margrethevej 5, Kjøbenhavn B.

En Glev til Damestrædderlyning søges til 1ste Oktober eller 1ste November af Damestrædderinde Kirstine Thorkildsen, Store Frydensstrand, Fredrikshavn.